దీక్ష

"క్రవర్డ్ — యూ....డర్టీకవర్డ్ —".

—కలత నిదురలో వెన్ను చరచినట్లుగా అయి, ఉలిక్కిపడుతూ, పక్కమీద నుంచి క్రిందకు దొర్లి, లేచి కూర్చుని మూసిన కనులతోనే....కలలో మెరసిన దీసపు చూపులను మనసులో తాండవించుకుంటూ మళ్ళా పారాయణకు ఉపక్రమించాడు.... కవర్డ్....

ఆవే!....ఆవే నీరోడే కన్నులు....అవే, పరివేదనతో ప్రతిమాలే చూపులు—నన్ను 'మరచిపోకండి' అని, పాలిపోయిన పెదవులమీద, మందారమాలలైన పలుకులు....కను మూసినప్పటినుంచీ అదే కల!

తెలుసును.... ఉభయులకున్నూ.ఈ జన్మకు తిరిగి కలుసుకోవడం వుండదేమో నని.... తెలుసును అశుభసూచనలతో గుండె వుండి వుండి ఝల్లుమంటూంది. మరునాడు ఉదయం బయలుదేరుతుండగా.... తెల్లవార్లూ, బాల, మంచాన్ని ఆనుకుని కటిక నేలమీద కూర్చుని.... 'నన్ను పంపమోకండీ! నాకేమో భయంగా, తగని దిగులుగా ఉంది; ఏమైనాసరే, మీ దగ్గరనుంచి పంపేయకండి'....అని ఎంత వేడుకుంది....బండి ఎక్కేటప్పుడు.... ఎలా విలపించింది....కడసారి.... ఎలా చూసింది!

ధైర్యంచేసి.... తండ్రిమాటకు ఎదురు అడి.... భార్యను పంపకుండా నిలుపుకునే సాహసం, అప్పుడు లేకపోయింది! తరువాత.... ఎన్నిసార్లు ప్రయాణమైనా.... ఆయన అనుగ్రహించి పైసా రాల్చందే.... ఎక్కడికి కదలడం ?.... ఉత్తరం వ్రాయడానికి అణాడబ్బులకు గతిలేనివాడికి....ఊరి ప్రయాణానికి....

చివరకు జబ్బుచేసిందని టెలిగ్రాం వచ్చినా, అప్పుడయినా,ఆ ధన—కిరాతుడి గుండె కరగిందా? డబ్బే ప్రాణం....పాత బాకీ వసూలు చేసుకోవడం ముఖ్యం కాని.... ప్రాణం ఎక్కువా?—పోయిందని........ సుఖప్రసవం కాలేక, ఎంతో కష్టపడిపోయిందని...తెలిసిన తరువాతకూడా, ఏమనుకున్నాడు.... చీలికలు వాలికలైన పాతపంచ పారేసేటప్పుడు పడే బాధంత అయినా ఆయనకు లేకపోయిందే?....కోడలు పోయిందని కాదు....ఇక వియ్యాలవారిదగ్గరనుంచి డబ్బు గుంజడానికి వీలులేకుండా పోయిందని.... విచారం!

కిరాతుడు.... ఆయన కడుపున పుట్టికూడా ఆ బండతనం .... మనసు —రాయి —తనం, తనకు ఎందుకు అబ్బిందికాదు? వెధవ డబ్బుకోసం....ఆయన, ఎన్ని ప్రాణాలైనా దిగదుడిచి బలివేస్తాడే.... ప్రాణానికి ప్రాణమైన— బాలను కాపాడుకునేందుకు.... ఆ తండ్రికి కొడుకు....తానేం చేయగలిగాడు?....ఏమీచేతకాని.... తెగ తెంపులు లేని— కవర్డ్.

ఎల్లకాలమూ, అలా పరాన్నభోజనం చేస్తూ.... భూభారం వృద్ధిచేస్తూ....కన్న

వారి వంటయింటి కుందేలుగా.... జీవనం చేసేవాడేమో? కాని....గొర్రెను మేపి మేపి, కసాయివాడికి అప్పజెప్పకుండా ఊరుకునే కరుణాళువా.... ఆ తండ్రి! పుట్టగానే, తల్లి కరవైన, ఆ పసిపాప సంగతి యిక తలచకూడదూ?.... మళ్ళా కొత్తపెళ్ళికొడుకు కావాలీ ?—

ఆయేవాడేమో—ఏమో, తండ్రిమాటను....కాదనే నిబ్బరం ఎక్కడ ఏడ్చింది? కానీ.... ఆమె కన్నులు.... బాల చివరసారి చూసిన చూపు....

ఎదిరించి ఆ పంచక్రింద ఒక్కక్షణం నిలువలేదు........తండ్రి చిట్టెడు వుప్పు దక్కనియ్యడు.... పోట్లాడుతూనే.... అక్కడనే వుండగల తాహతు— తన పిల్లను తెచ్చి పెంచుకుంటూ.... తనకు రావలసినదేమో నిలవేసి గుంజుకుని.... ఆ యింటి పట్టునే....ఆ పోరులోనే కాలక్షేపం చేయగల తాహతు....లేదు.

కట్టుబట్టలతో....ఎవరితోనూ చెప్పకుండా, ఎక్కడికి వెళ్ళుతున్నదీ తెలియనీకుండా.... చేత కానీ లేకుండా.... నానాబాధలూపడి, పట్నంచేరుకుని....తిండికిమాడి, తల దాచుకునే చోటులేక, ఆదరించే దిక్కులేక, మలమల మాడిపోయి....ఇన్నాళ్ళకు, ఓ పూట కడుపునిండే కొలువుకు కుదిరి....కాలం ఏలాగో గడుపుకుంటున్నాడు.

సుఖపడాలని కోరికలేదు.... అంతకన్నా మంచి ఉద్యోగం.... వుండటానికి వసతీ దొరకాలనీ....విద్యకు తగిన లాభ్యంకలగాలనీ ఆపేక్షలేదు.ఆవకతవక జీవితంవల్ల పడినకష్టాలు ....మరచిపోవాలని లేదు.

కవర్డ్—

నమ్మిన అమాయకురాలిని రక్షించుకోలేక పోయినాడు—వెళ్ళకపోతే, బ్రతికేదేమో! రమ్మని ఎన్నిఉత్తరాలు వ్రాసినా, తండ్రికి యెదిరి, వెళ్ళి చూడనన్నా లేకపోయినాడు. తండ్రి కొరాలూ మెరియాలూ నూరుతాడని....కరువుదీర ఏడవనన్నా లేకపోయినాడు.... ఆ యింట్లో—కవర్డ్—ఎందుకు వచ్చిన ఏళ్ళు....ఎందుకువచ్చిన చదువు....

ఇక్కడ ఒక సుఖం....తండ్రి భయం లేదు....ఎప్పుడూ బాల ను తలచుకోవచ్చును.... కలలో....ఆమెచూపులు మననంచేసుకుంటూ దద్దరిల్లిపోవచ్చును.

ఎవరితోనూ.... స్నేహంలేదు.... ఏ జోక్యానికీ పోవడంలేదు. అనుభవంవల్ల పరిపాటి అయిపోయి.... మరపువచ్చినప్పుడల్లా.... బాల చూపులు మెలకువ తెప్పించాలి....కవర్డ్—అని జ్ఞాపకం చేయాలి!

—మనసులో కణకణలాడుతున్న అధీర భారంతో కళ్ళు జేగురు ముద్దలై పోయినవి: ములుగర్రతో పొడిచినట్టు శీతాకాలం సూర్యకిరణాలు....తలుపులూడిపోయిన కిటికీగుండా దొరుచుకువచ్చి రెప్పలమీద కుమ్ముతూన్నవి.ఆల్లార్చి....చూపు తెమల్చుకుని....అరచేతులతో కనులద్దుకుని.... కర్మసాక్షికి అంజలిపట్టి పక్కను మోచేతులమీద అనినఊపులో లేచినిలుచుని....లుంగీ బంధించుకుని....లోకంలోకి దిగిపోయినాడు.

స్టవ్ రగిల్చి.... స్నానం అదీ చేసి వచ్చేశాడు: పాలు అందుకుని .... కాఫీ చేసుకు త్రాగి.... సిగరెట్ కోసం వెదికి.... ఖాళీపెట్టెను మూలకు విసిరికొట్టి....దిగివెళ్ళి తెచ్చుకునేందుకు ఓపిక చాలక రాత్రి చూడటం మరచిపోయిన పత్రిక చేతపుచ్చుకుని తిరగవేస్తూ.... కుర్చీలో జార్లపడినాడు. తిరగపడి ఒళ్ళో పరచుకుపోయిన 'హిందూ, వెనక పేజీ అంతా....మోపెడేసి పూలదండలతో, భుజాలు రాచుకుంటూ ఎగుడుదిగుడుగా నిలుచున్న....నూతనదంపతుల మయం. అవి కళ్ళకు ముళ్ళులాగా, పేజీ, గొగ్గి అంచు గుప్పెటలో పట్టి....చీల్చేస్తూ....అలాటి ప్రచురానందం....గడ్డకట్టుకుపోయిన తన గుండెల్లో త్రెళ్ళించిన అసహ్య—వేదనా— ఉన్మాదానికి .... తెప్పరిల్లిన మనసులో మెరుపులాగా.... నవ్వు తెచ్చుకున్నాడు.... ఆలోచనలమీదుగా....దండలు ఎడాపెడా వేసుకుని, బొమ్మముఖంలో, నందనవనీ విహార సుఖం చించుకునే....వివాహ—వీరుడు.... తరువాత....జీవితం, ఏ కారణంవల్ల....ఏలా దగ్ధమైపోయినా.... ఆ కుములు ధైర్యంగా లోకానికి....ప్రకటించలేడేం? అవును....ఒళ్ళంతా సంసారం.... ముళ్ళుగా గుచ్చుకుపోయిన మీదట చెంపల్లో, కావాలని తెచ్చిపెట్టుకునే రోజారేకల మెర మెచ్చు లేలా నిలుస్తవి? అదంతా.... కలలు కలలని తెలుసుకోనీయని.... పీడ కల........

—ఇంకా కల అనుకుంటూనే ఉన్నాడు....ఎదురుగుండా....తనహోదాకు తగిన యిగిలింపుతో....తన పై అధికారి....ఆయనపక్కను.... చేత పూల కాన్కతో సిగ్గు దిగమ్రింగుకునే కళ్ళు, ఓరచూపులకు మళ్ళించే....ఆయన కూతురు....

మూకాభినయంలో.... భావప్రకటనం....అతనిమీద అంత సేపటినుంచీ పని చేయకపోవడంవల్ల....సకిలింపు మోతాదు పెద్దదిచేసి.... 'హలో' అని అతడు తెలివి తెచ్చుకుని ఉచిత మర్యాద చేసేలోపుగా.... స్థూలకాయం....ఉన్న ఖాళీకుర్చీలో దించేశాడు.

అతడు లేచి నిలుచుండగానే.... ఆ అమ్మాయి పూలు దోయిలించి....అర్పించే

భంగిమంలో అందించింది....వాటిని, మర్యాదగా మేజామీదకు....గుప్పిట విడచి .... ఆయనజూపిన సిగరెట్ ఆప్యాయంగా....తీసుకున్నాడు.

ఒకదమ్ము....అతడికళ్ళల్లో వాళ్ళు అప్పుడు అలా దియచేయడం ఎందుకా అనే ఆశ్చర్యం ఊదినవి: ఆయన చూపులు ఆ రాకకు భారతగాథ అంత వెనుక అండ ఉన్న దనే.... గాంభీర్యం తట్టించినవి.

రెండోదమ్ము....అతడికవళికలో....ముదిరిపోతూన్న....అర్థం—కాని —తనం: ఆయన మౌనంలో....ఇక నోరు విప్పవలెననే....ఆలోచన....నిశ్చయం:

—కొడలాగా పేరుకున్న కొడి,కుర్చీచేతికి చూపెట్టి....రాలుస్తూ....ఆయన తెలివి తేటలుగా....

"వీరపూజ.... చేయడానికి వచ్చాం" అని మీసాలు సర్దుకున్నాడు.

"ప్రాణదానం చేసినందుకు,....వాక్యం సగంలో వీణె ముక్తాయించినట్టూ....చిరు నవ్వు....చూపులకు అంది పుచ్చుకోనిచ్చింది........

అలా తెల్లబోయి.... తండ్రి ముఖంమీదనుంచి.... కూతురివంకకు చూపు తిప్పుకుని....అప్పుడు పోల్చుకుని.... అంతటితో ఆ నాటకం అర్థంఅ యి....బిగ్గరగా నవ్వుతూ....

"చేయి పట్టుకుని....అంత మోటగా లాగినందుకు దండించడానికి....మీ తండ్రి గారిని తీసుకురావాలిసింది కాని.... ఈ పూలపూజ లేమిటి".... అని చల్లనిగాలి చిగురించిన కొంటెతనం ఆమెమీదికి విసిరాడు.

"అంతకన్న ఏం చేయగలం?....చేవుదేవుడులాగా....తోడుపడి రక్షించకపోతే, అమ్మాయి అక్కడా— అక్కడా కారుక్రింద పడిపోయేదేనా....ఏం ప్రత్యుపకారం చేసి నీ రుణం తీర్చుకోగలను—" అని ఆయన....ప్రాధేయపు—జవాబు.

"నేను ఆ సంగతే మరచిపోయినాను....మీ అమ్మాయిని....మీ మాటలధోరణి వల్ల పోల్చడమేకాని........ ఒంటరిగా కనపడితే.... గుర్తుపట్టలేకపోయేవాడినే.... అయినా ఏం ఘనకార్యం అని....మనిషైనవాడు ఆమాత్రం...."

"ఊఁ.... ఏదీ ఒక్కడిని చూపించు, ఎవడికివాడు తన పుచ్చె కాచుకొనడమే కాని.... ప్రాణానికి తెగించి...."

"తెగించడాని కేముందీ?"

"ఇలా తేల్చేయడం....నీ వీరహృదయానికి....వినయానికి లక్షణం."

"నన్ను పొగడకండి."

"పొగడటమా? కృతజ్ఞతను.... తెలుపుకోవడం,"

"అర్థ మైందా?"

"కాదనడం.... నీ తరమా?"

....కోటీ ఎక్కడమేతప్ప.... మాటల ప్రయోజనం కనిపించినందువల్ల.... వాళ్ళను కరువుదీరా అభినందించనిచ్చి.... సాగనంపి....తలుపు గడియ బిగించి.... నిట్టూర్పు సగం విడువకముందే, మళ్ళా ఎవరో వచ్చినట్టు....తలుపు ధనేల్మంది ; తీయగా....బొమ్మతీసి పత్రికలకు....అమ్ముకునే....అయ్యర్.

అంత సేపూ—మర్యాదకోసం అరికాలిక్రింద అణచి పెట్టిన మంట.... ఒక్క మారు నెత్తికి ఎగదట్టింది; రెండుచేతులతో ఆగంతకుడి రెండు చెవులూ పట్టుకుని.... వెనుకకు త్రిప్పి.... త్రిప్పి....'ఇక్కడనుంచి మీ ఆఫీసుదాకా....ఎన్ని అడుగులో లెక్క పెట్టుకుంటూ వెళ్ళి....మొత్తం ఎంతో ఉత్తరం వ్రాయి. మెడ మెదిల్చావా.... మళ్లా అడుగు వెనక్కు వేశావా....నీ ఊపిరి తీశాననుకో....' అని ఖంగ్మనేటట్టుగా ఉరిమి మేడ అదిరేటట్టు తలుపు వేసుకున్నాడు.... వెంటనే కుర్చీలోపడి—విషం త్రేణుపులుగా....నవ్వును నురగలు గ్రక్కుతున్నాడు.... 'వీరుడు'....ఓహో.

ఉదయాన్నే ఎత్తుకున్న మైకం.... ఎండకాస్తూన్నంత సేపూ.... తరగనేలేదు; నాలుగు గంటలు దాటినతరువాత.... భోజనం చేయలేదన్న సంగతి జ్ఞాపకంవచ్చి.... నిలిచిపోయి....హోటలుకు పోయి....ఆత్మారాధన సుష్టుగా చేసుకుని....కాఫీకమ్మదనానికి....నిలువెల్లా కమ్ముకుంటూన్న ఖులాసాతో....గుమ్మం దిగగానే ఆ అమ్మాయి. కారులో ఎదురుగా ఉంది; చూసి గిరుక్కున పాన్షాపులో కల్పించుకుని.... జన సమూహంలో కలిసిపోదామని చూశాడు కాని.... 'ఆమెను ఇప్పుడు ఏమరించడం నీ తరము'కాదని మనసు నచ్చ చెప్పినందువల్ల.... పళ్ళబిగిని.... సమీపించాడు. షవ్వర్ తలుపు తీసి ఉంచాడు. ఆమె చేయి చాచి మనసుతో....లోపలికి లాగేసింది....

బాణవేగంతో....ఎన్నోరు చేరుకుంది కారు. కుదిలింపులకుకూడా ... చలించ

కుండా....వీసపాలైనా శరీరాన్ని జరగనీయకుండా....కూర్చున్నాడు. ఇసుక గుట్టలుగా పేరుకున్న చోటికి....ఇద్దరూ....మౌనంతో....నడచిపోయినారు.

'మూగనోము....మాకన్న మగవాళ్ళపడితేనే ముచ్చటగా ఉంటుందిలా గుంది' అని స్వగతానికి ప్రకాశం యిచ్చింది. అతడు వంచినతల ఎత్తి చూసి ఊరుకున్నాడు. ఎన్నో మాటలు చెప్పింది.... ఎన్నో రకాలుగా కిలకిలలాడింది: ఎన్నోవిధాల నోరూరించాలని.... సిగ్గుగా.... నిర్భయంగా.... ప్రయత్నించి.... మౌనాన్ని ఇక సహించలేని చొరవలో.... మీదకు వాలింది.

—హుంకరించాడు.... మెడకు చేతులు మెలివేసింది ....విడిపించుకోబోయినాడు.... ముఖానికీ, ముఖానికీ తేనె చినుకంత ఎడమన్నాలేదు.... విదిలించుకుంటేనే గాని.... వీడి ఈవల పడలేదు.

'ఒళ్ళు మరచిపోకు'.... అతనికళ్ళు ఎక్కడో చూస్తున్నవి.... మంటల్లో.

'పోను....కాని; మిమ్మల్ని మరవలేను.'

'నీవు....ఎవరు?'

'విడదీసుకున్న—మీ కౌగిలి నడగండి.'

'వెఱ్ఱిదానా!'

'అలా చేసింది....మీరే.'

'నేను చేసినదేమిటో....నీకేం తెలుసు—'

—ఒక్కదమ్ములో....తన పూర్వగాథను, ఆమె మనసు విరిగేటంత విషపుపూత పూసి.... భార్యను మ్రింగివేసిన పరమకిరాతుణ్ణి.... అని నమ్మించాలని ప్రయత్నం చేశాడు: ఆమె....పెదవులు వణుకుతూండగా.... విని.... విని కన్నీరు రెప్పలతో అప్పళించుకుని.... చాలా జాలిగా,

'ఎంత బాధపడ్డారండీ'?.... అంది మారని మనసుతో.

'బాధ ....పెట్టాను.

'నేను ....నమ్మను.'

'పోనీ.'

'....పోనీయను.'

— ఆ రంపకోత భరించలేక... నిబ్బరంగా....సంభాషణ చంద్రోదయంమీదికి త్రిప్పి ....ప్రొద్దుపోతున్నదని జ్ఞాపకం తెప్పించి ఆమె ఏటు... అనుకునేందుకూ పాలు పోనీకుండా యింటికి మళ్ళించాడు : కారు పరుగుతీస్తున్నంతసేపూ, ఎలాగా ఇంకా రంధి పెరగనీక తప్పించుకోవడం అనే ఆలోచనలో పరధ్యానంగా ఉండి, ఊళ్ళోకి రాగానే.... దోవపోయే ఎవడివంకనో .... స్నేహితుడిని చూపిస్తూ .... అతనితో పని ఉందని ....ఆగేలోపల క్రిందికి దుమికేసి....మందిలో కలిసిపోయి.... యింటికి చేరు కున్నాడు.

అలవాటుప్రకారం పేపరు కొని పట్టుకుతెచ్చుకోవడం మరిచిపోలేదని....అప్పటికి స్పృహ తెలిసి....పేజీ తిరగవేయగానే.... కొట్టొచ్చే అక్షరాల్లో.... తను చేసిన ఘన కార్యం ప్రశంస.... ఆఫీసు గ్రూప్‌లోనుంచి....సంగ్రహించిన.... తనబొమ్మ!

అంతవరకూ చించి ఆ పేలికతో సిగరెట్ ముట్టించుకుని....జారవిడిస్తే విశ్శేషం కాదేమోనని....వేళ్ళు కాలేదాకా.... రేజా మిగలకుండా....నుసి కంటచూసి విడిచాడు.

—క్రిందపడివున్న కవరు చించి చూశాడు; దానిలో ....'మేము తెలుగులో మొదటి స్టంట్ పిక్చర్ తీయ సంకల్పించాము. అందుకు, మీలాటి వీరులు మాతో కలిసి పనిచేయడానికి అంగీకరించితే' ఇక పై అక్షరం చూడకుండా....నలిపేశాడు; వరాలు ఇవ్వడానికి చేతగాని దేవతలు....వంచనలకు మాత్రం ముందంజ. కళ్ళు మూసుకుపోయిన లోకం....ఏ పాట పాడినా....'బాల' తన కళ్ళల్లో మెదులుతూంటే చాలును....గుండె చిట్టెం కరగకుండా నిలవడానికి....

రెండురోజులు గడిచినవి. ఆఫీసునుంచి... ఎందుకు రాలేదో అని కనుక్కొని పోవడానికి వచ్చిన జవాను చేతికి రిజైన్ చేసినట్టు వ్రాసి యిచ్చి పంపేశాడు. ఆ అమ్మాయి....రెండుమూడుసార్లు వచ్చి....చనువు చేసుకోవాలని....మీద మీదకు వస్తే... ఆమె కూరిమినంతా.... దూదిపింజెలాగా ఎగరగొట్టాడు....కాని, మనసు మార్చుకోదని తెలుసు....తన మనసు ఈ జన్మకు సుఖలాలనలలోకి మారకూడదని.... తెలుసు.... ఇక చేయవలసింది?

ఒంట్లో త్రాణ లేకపోయినా.... ధూకుడుగా....దిగి, వీధిలోకి వచ్చి....వచ్చే ట్రాం ముందర ....

కళ్ళకు కమ్మిన చీకటి విడిపోయేటప్పటికి....డైనమో రూమ్‌లాగా ఉన్న తల... తలగడమీద నిలవలేకుండా ఉంది. చీకటి దొంకలలోనుంచి.... ఆ అమ్మాయి ముఖం....

ఆదుర్దా ఓడుతూ....గోడమీది ఆ కేలెండరులో....అవాళిటికి.... పదోనాటితేదీ....కొట్టొచ్చినట్టు....

పోలీసు జరీవారల తలపాగా రాయడి కంఠం....'మీ సాహసానికి ధన్యవాదాలు.... మీరలా ప్రాణానికి తెగించి....ట్రామ్‌కు అడ్డుపడకపోతే.... ఆ ఖూనీదారు తప్పించుకునేవాడే....'

పట్టుతప్పి పడివున్న దేహం....మనసును ఆ వీర—కళంకం తమాయించుకోమని హెచ్చరించినట్లుయి త్రుళ్ళిపడటంలో కుట్లు చెదిరి....పిగిలి .... మొగం నల్లని కాలువ కమ్ముకుంటూంది. బాధను గుర్తించడానికి తడుముకునే చేయి కళ్ళకు నెత్తురు పూసింది. చుట్టుప్రక్కల గడబిడ....మళ్ళా చీకటి.

చీకటిలో....వెన్నెల గూటిలో....నేరం మరచిపోయి....చిరునవ్వే.... బాల....చిక్కశల్యమై.... బాధలు కరగించిన రూపం.... విరిసిపోతూ....మెదడుకు....అమృతస్నానంతో తాపం ఆర్పేసి....

—తలుపులో వెన్నెల వెలుగు....కన్నులలోకి....జీవచైతన్యజ్యోతిగా తరళించుకుంటూ రెప్పలు ఆర్పడంలో.... నెలమారిన తేదీల గడుల కాగితం.... గడచిన నెలను కాలంలోకి తోసేశాను.... ఇప్పుడు నీకు కావలసింది ... నేను' అన్నట్టు కొత్త నెత్తురు రంగు అంకెలతో....గాలికి.... రెపరెపలాడుతూ....ఆకర్షించిన చూపు.... వాలుకోవడం.... ఉద్రేకం నిరంతర సేవాజాగరణంలో చివికి.... దోహదమైపోగాలేదీగె సాగిన.... ప్రేమవల్లరి పోలికల....కళ్ళతో....కాచుకుని ఉన్న .. ఆ అమ్మాయి కవళికలో....ఏకమూర్తిగా.... పెనవేసుకుపోతూ బాల.... అందుబాటుచేసి .. తా నందనిదై పోవడం—

గుండె సారించే....కవర్డ్....శైవసామ్యాన.... కంఠగతంగా కుదించుకుని.... పరీక్షాధికారి....ప్రత్యేకం పగబట్టి ఫెయిల్ చేశాడని తెలుసుకున్నప్పుడు.... క్షాత్రంతో బడి చదువు మానివేసి.... పంతం విద్యాస్పర్థతో చెల్లించుకోవాలనుకునే ఫస్టుబాయ్‌లాగా.... పై అంతస్తుకు.... ఉద్ధరించుకోవాలని....

—నరబలం మిగిలిపోయినచేయి.... ఆమెవైపుకు.... సాగనిచ్చాడు....గుప్పుమన్న దీపం మెఱుపున.... అతని కనుకొలుకుల్లో కుదురుకున్న....నీటిబిందువుల తొణికిసను.... చేతికి చేయి కౌగిలిగా యిచ్చి వీరగంధానులేపనంగా పులకలై పోతూన్న.... ఆ అమ్మాయిలో.... సుమంగళ—కైశికి జలదరించింది.

○